



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 169/2021-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], pôvodne zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 32 C 27/2017 v časti rozhodovania o náhrade trov konania takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ] **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 5. marca 2021 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 C 27/2017 v časti rozhodovania o náhrade trov konania. Sťažovateľ navrhol v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prietáhov a domáhal sa priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 3 200 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 169/2021-12 z 20. apríla 2021 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. V konaní vo veci samej mal sťažovateľ procesné postavenie žalovaného z titulu neuhradenia faktúry za vykonané právne služby v sume 621,89 eur. Počas konania vzal žalobca v zmysle § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) žalobu späť, s čím sťažovateľ súhlasil a zároveň okresnému súdu predložil vyčíslenie trov konania. Následne okresný súd uznesením č. k. 32 C 27/2017-154 z 30. novembra 2018 konanie vo veci samej zastavil a sťažovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo jeho tvrdenie, že napadnuté konanie je poznačené nečinnosťou okresného súdu. Vo vzťahu k napadnutému konaniu argumentoval, že keďže okresný súd po zastavení konania vo veci samej v napadnutom konaní nekonal a nevydal rozhodnutie o výške náhrady trov konania, sťažovateľ 10. apríla 2019 okresný súd požiadal, aby rozhodol o výške náhrady trov konania. Pretože ani na základe tejto žiadosti okresný súd nevydal žiadne rozhodnutie, sťažovateľ 25. septembra 2019 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Následne okresný súd rozhodol o výške náhrady trov konania uznesením č. k. 32 C 27/2017-167 z 27. septembra 2019 (ďalej len „uznesenie vyššieho súdneho úradníka“). Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal sťažovateľ 17. októbra 2019 sťažnosť, no keďže o nej okresný súd nerozhodol, sťažovateľ 2. marca 2020 požiadal okresný súd o rozhodnutie o nej. Sťažovateľ dodal, že napriek uvedenému okresný súd do dňa podania ústavnej sťažnosti, teda počas obdobia viac ako jedného roka a štyroch mesiacov, o jeho sťažnosti nerozhodol a vo veci ani nevykonal žiadny iný relevantný úkon.

4. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie v celom rozsahu si ústavný súd vyžiadaval od okresného súdu jeho vyjadrenie k ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ako aj spisový materiál okresného súdu týkajúci sa napadnutého konania. Po prijatí vyjadrenia od okresného súdu vyzval ústavný súd sťažovateľa na podanie repliky. Právny zástupca sťažovateľa sa na výzvu ústavného súdu z 21. mája 2021 vyjadril podaním doručeným ústavnému súdu 31. mája 2021. V tomto podaní právny zástupca ústavnému súdu oznámil, že [REDAKOVANÉ] došlo k úmrtiu sťažovateľa (pred podaním uvedeného vyjadrenia právny zástupca o tejto skutočnosti ústavný súd neinformoval, pozn.). V rámci príloh zároveň doručil aj úmrtný list sťažovateľa.

5. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

6. Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

7. Na základe už uvedenej právnej skutočnosti stratil sťažovateľ spôsobilosť byť účastníkom konania pred ústavným súdom skôr, ako sa konanie o jeho ústavnej sťažnosti skončilo.

8. Z charakteru konania o ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, ktorých povaha je výsostne osobná, vyplýva, že táto ochrana je zásadne neprevoditeľná na iné osoby. V prípade konania o ústavnej sťažnosti ide preto o konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľa spravidla nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo. To platí aj v prípade sťažovateľa (m. m. II. ÚS 395/2014, IV. ÚS 92/2019, IV. ÚS 227/2020, II. ÚS 182/2019, I. ÚS 197/2015, III. ÚS 154/2020, IV. ÚS 227/2020, IV. ÚS 253/2021). Vzhľadom na to ústavný súd konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa z dôvodu jeho úmrtia zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu